



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorvm Commvnivm Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 32. Recte ne pater & filius diligere se dicuntur Spiritu sancto?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

LOCORVM COMMVNIVM

Aug. lib. 3 ca. II. de Trini. pater, & filius, & spiritus sanctus, dicitur quidem vnum, non autem v-

nus, nisi cū additione: vt vnu Deus,

vel huiusmodi.

Caput 32.

Recte'ne pater & filius diligere se dicuntur Spiritu sancto:

Aug. lib. 15. cap. 7. de Trinit. **P**ater & filius in diuinis diligunt spiritu sancto, & hoc, capiendo diligere notionaliter, vt ponitur pro communi spiratione, differentes scilicet, ab essentia secundum rationem.

Non est autem cōcedenda illa propositio, pater sapit sapientia genita, seu per eam sapientiam quā genuit: ne filius qui est sapientia genita, videatur esse causa sapientiae in patre.

Aug. lib. 15. cap. 7. de Trini. At dum quæritur, an filius sit sapiens sapientia ingenita, concedi debet, eo quod ipse eadem sapientia sapiens est qua pater. Est enim sensus, quod filius est de sapientia ingenita.

Conceditur etiam à quibusdam illa: filius sapiens est sapientia genita, vel seipso, quod idem est: non tamen à seipso.

Hil. lib. 9. de Trini. Est autem vna eademq; sapientia patris ingenita, & genita secundum rem,

rem, sec
ferens. A
facit sap
nam v b
tiam pe
ne dicen

Vnde
quæ est
ctus, sci
tamen s
quæ non
men per
vna tan
pientia.

Deni
essential
iam pat
nisi capi
ua spir
quod di
non tam
ficandi.

Secus
semper e

Sunt'ne
sa

M
as, di-
em v-
Deus,

ere se

iligt
pien-
vt po-
e, dif-
ndum

la pro
enita,
enuit:
a, vi-
atre.
sit sa-
edi de-
tia fa-
ensus,
enita.
dam il
enita,
tamen
ientia
ndum
rem,

L I B E R I.

rem, secundum rationem tamen differens. Additum enim nomen patris, facit sapientiam accipi pro persona: nam ubi absolute ponitur, ad essentiam pertinet, id quod & de dilectione dicendum.

Vnde sicut in deitate est dilectio, quae est pater, & filius, & spiritus sanctus, scilicet, ipsa diuina essentia: & tamen spiritus sanctus est dilectio, quae non est pater, nec filius: nec tamen per hoc sunt duæ dilectiones, sed una tantum: sic est & suo modo de sapientia.

Denique & diligere, sic capiatur essentialiter, (& idem est quod esse) iam pater non diligit spiritu sancto: nisi capiatur notionaliter pro passiva spiratione. Tunc enim et si idem sit quod diuina essentia secundum rem, non tamen secundum modum significandi.

Secus tamē est hic de sapere, quod semper essentialiter capitur.

Caput 33.

Sunt' ne personarum proprietates, ipse personæ, atque essentia diuina?

B 5 Diuis